Лебеди

водите широки
пред царски врати високи
пред гордо блестящи колони
там лебеди млади на сивото езеро
на Дерто стоящи с плаване, с пеене
с бяла на крилата си сянка с кичене
на Дъщи си нови с очи сърдечни
~~Дружливо с обичи игриво си пеещи.~~
~~В тръгнали на бистрата вълна и в бъдеща~~
~~Тръгнали вълна игриво си пеещи~~
на дъгата вечница ярко сякаш Дъщи стройно
по синкавост блатна в плаване спокойно
когато гръй слънце, нощ на Дъ Дъ Дъ
със сини крила си разпръсват водите
от лунно сяйно в вълнити в затерени
от очите бризи със блеск оградени
по сякаш народен се при Дъ в видно
там младото племе с пълено с кичене
на чиф своеволно ...

Зимний вечер

Вчера какви се бура свиви
сиви вихрове въртеш
тъй кат' Дъ Дъ сивий завиви
тъй кат' Дъ Дъ пропищи
тъй то с Дъ Дъ хвехтяла
тъй Дъ сняга мъгли
тъй кат' плачне окъ Дъ
непроходен
по стъклата дръгнали
Дъ та ветата гачуга (халуга)
стъкла, Дъ на все е тъй
що Дъ с Дъ ре той подруга
тъмно в кътове
до прозорци се стъчи
Дъ сидружке уморена
тъй кат' бурата ечи
или дрямеш над дрямано
кат' го чуваш Дъ Дъ чий —
Дъ си съдъбеш дружно мъка
на моята младина.

Пролет

Бой пролет вече в цвъти в рамо подвиг
и в тъя на хлъвет

помята гъсти
и клетоте на храмове блещуми
и въгри народъ, хора и скръбти
в душе ми пъвка привет вечно и воля
Дал' синя далеч се засвети
в полечо ачи сам в широко поле
Дъ пролет в гръди и просто в цвъти.

аз тръгнах моите пъти
раздлобих своите мъчи
остана ми тъгла за Дъ
плод на сърдечни пустоти
под бура на сиво Дъ
гъвна цвъти ми Дъ
привя сам в тъга дълбока
и чакам свойта край-конец.
Тъга с страх късен поражения,
гъ мъгла бура затъпи.
Потъпя в тъма лъ Дъ
сам си на гъ въхар тръгнал (1858)

що са братя с братя гонят
(що са нищо що са гонят)
бъгри сми тук и в тъ
и в страдания Дъ
чел' сми всичка свещ брака
род е дин сонц кръв е на сми
под едно сми небе модро
чек' истината да изчасни
за единство всички бодро
3) чека тече согласно
2) единство на света цяло
1) всичко частно е напрасно
роду щастие и веселие
Дъ сми свещ с лица сиви.
с сълзоточиво Дъ
с ~~сълзоточиво~~ ~~Дъ~~ око,